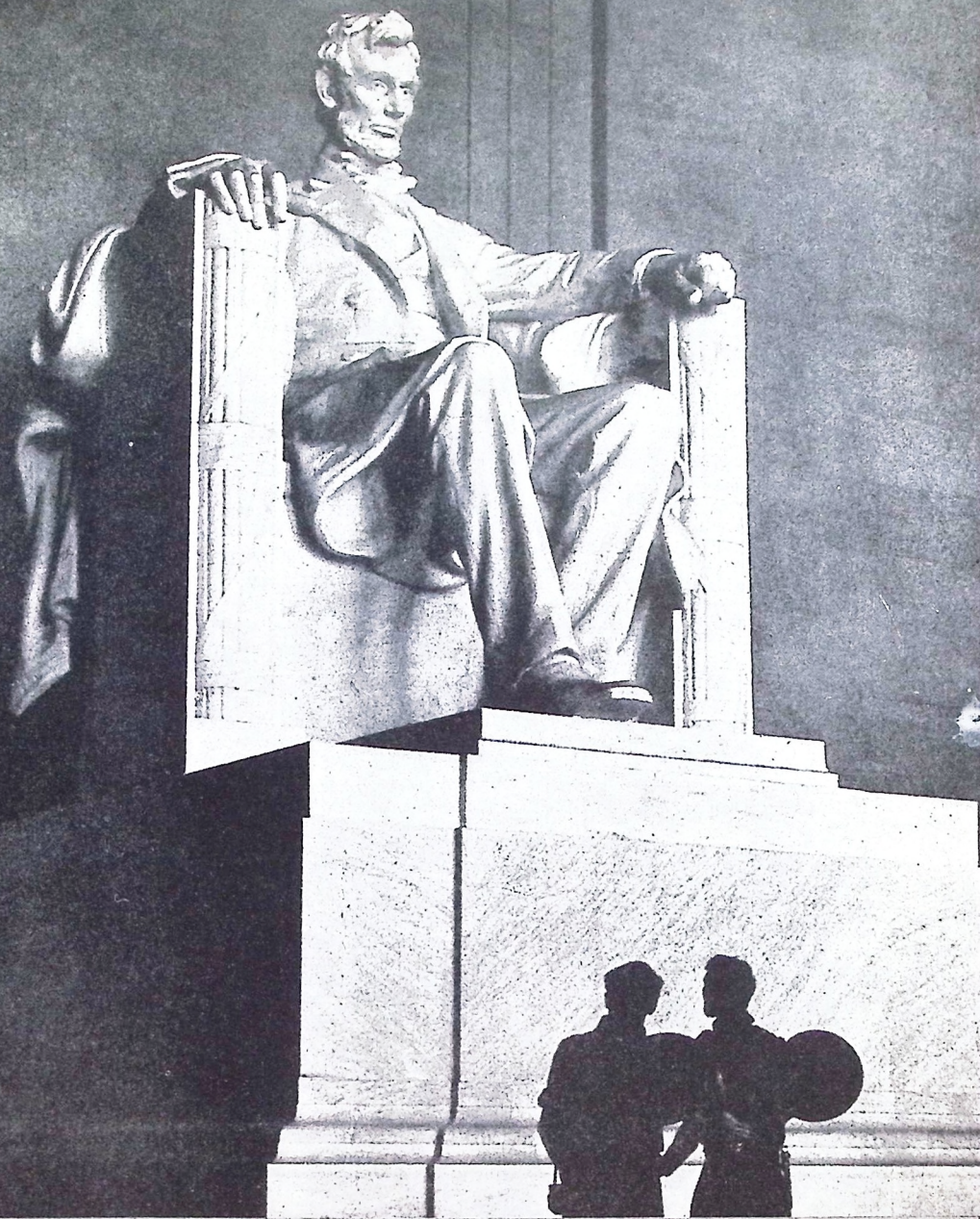

SPEJDERNES MAGASIN

39. årgang

nr. 8 . oktober 1955

Hvordan går det med duelighedstegnene?

I dette og følgende numre af »Spejdernes Magasin« vil du finde en gennemgang af de krav, der stilles til de spejdere, der vil erhverve færdselsmærket. Dette duelighedstegn burde findes på enhver spejderuniform — for det første fordi det er et forholdsvis let duelighedstegn, og for det andet fordi spejderne her kan vise et godt eksempel ved at gå i spidsen for at virkeliggøre drømmen om sikkerhed på gader og veje. — Gå igang med duelighedstegnet og tag ved lære deraf —.

Punkt 1. Kende de almindelige regler for fodgængeres og cyklisteres færden, som angivet i færdselsloven.

Grundreglen for al trafik lyder: *Alle skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed.* Det turde være to overflødige ting at minde en spejder om, idet det jo er noget, der skulle præge en spejders færden overalt — altså også i trafikken. De øvrige regler vil du finde opstillet så enkelt som muligt, og kun de allervigtigste er medtaget — det vil sige, dem du har virkelig brug for.

Regler for gående:

1. Hvor der er fortov, skal du gå på det.
Er der ikke noget fortov, men cyklesti, bør du gå på denne.
Er der hverken fortov eller cyklesti, skal du fortrinsvis gå i kørebanens venstre side.
På kørebane og cyklesti må man højst gå to og to ved siden af hinanden, og man skal vige til side for den kørende færdsel.

LONELY BULL

fortæller i denne
og følgende artikler
om

FÆRDSLSMÆRKET

2. Skal du over gaden, skal du benytte fodgængerfeltet, hvis der findes et i nærheden. Findes der ikke fodgængerfelt, bør du krydse gaden efter »DEN GYLDENE REGEL«, der lyder:

A: Stå på fortovet med fødderne et lille stykke fra fortovskanten. Se først til venstre, så til højre og så til venstre igen.

B: Når der er et passende hul i trafikken, gå så kvikt til kørebansens midte, stands et øjeblik og se til højre.

C: Når der også her er et ophold i de kørendes rækker, fortsæt så rask ind på fortovet. På kørebanens midte står man sikkert — vel at mærke, hvis man står stille og ikke pludselig træder et skridt tilbage.
D: Hvor kørebanen er smal, skal man først se til venstre, så til højre og så til venstre igen. Når der er et passende hul i trafikken, går man kvikt lige over kørebanen.

Du skal være særlig forsigtig inden du træder ud på kørebanen, navnlig hvis det er foran eller bagved et holdende køretøj.

3. Optog (altså også en spejdetrop) skal gå i kørebanens højre side. I lygte-tændingstiden

skal optoget være mærket bag til i venstre side med en rød lygte. Optog af børn må dog benytte fortovet, men kun hvis de går to og to.

4. Når du går på fortov eller gangsti, må du ikke medbringe genstande, som er til ulempe for andre. Tænk på det, når du næste gang går med spidse teltstænger eller lign. på ryksækken.

Regler for cyklende:

5. Cyklen skal trækkes over fortovet, når du kommer ud fra en port eller låge — og du må ikke trække cyklen på fortovet, hvis det generer de gående.
6. Cyklisterne skal benytte cyklestier, der ligger i højre side af

vejen. Cyklestier, der ligger i venstre side af vejen, må kun bruges, hvis det er påbudt. Hvis du har bagage med, som er bredere end styret eller længere end cyklen, må du ikke køre på cyklestien, men skal køre så langt til højre på kørebanen som muligt (du må iøvrigt ikke på cyklen medbringe ting, som vejer over 50 kg, er mere end 3 m lange eller over 1 m brede) og din bagage må selvfølgelig ikke hindre dig i at have fuldt herredømme over cyklen eller hindre dig i at give tegn.

7. Du skal have mindst en hånd på styret og begge fødderne på pedalerne, og det er under kørslen forbudt at holde fast i andre køretøjer.
8. Der må ikke være flere på en cykle, end den er beregnet til.
9. Svingning: Før du svinger, skal du altid se dig tilbage for at sikre dig, at svingningen kan foretages uden fare for bagfra

kommende. Når du har overbevist dig om dette, skal du give tydeligt tegn med armen. *Højre sving:* Søg i god tid ind mod højre kant af kørebanen og fortsæt der under hele svingningen. *Venstre sving:* Ved venstre svingning foretager du svinget i så stor en bue som muligt, og hvor der er cyklesti, skal venstre svinget foretages fra cyklestiens udmundning i den tværgående færdsel. Som en undtagelse fra disse regler gælder følgende: Såfremt du kører på en tilstrækkelig bred gade, må du før et venstre sving, såfremt det ikke generer bagfra kommende færdsel, trække ind mod kørebanens midte og foretage svingningen herfra.

10. *Standstning:* Når du vil standse, må du først se dig tilbage og derefter med hånden give tegn til standstning.

11. *Overhaling:* Cykler skal altid overhale cykler venstre om, men må gerne overhale andre køretøjer højre om.

12. *Vigepligt:* Du har ubetinget vigepligt for færdsel fra begge sider, når du kører ind på en hovedvej, og du skal altid stoppe helt op, hvor udsigten over hovedvejen ikke er fri. Hvor der er stoptavle, skal du altid standse helt op, med mindre du kan køre direkte ind på cyklesti i højre side. Du har ubetinget vigepligt, når du svinger fra cyklesti ud på kørebanen, ligesom du har ubetinget vigepligt for alle arter af udrykningskøretøjer. I alle andre tilfælde har du vigepligt

for den færdsel, som kommer fra den højre side. Du skal holde tilbage, eller hvis det er nødvendigt standse helt op for fodgængere, der befinder sig i fodgængerfeltet, ligesom du skal holde tilbage for folk, der er på vej over kørebanen til eller fra sporvogne.

13. Inden du bevæger dig ud i trafikken på din cykel, må du naturligvis sørge for, at den er i orden. Den skal være forsynet med bremse, katteløje, bevægelig refleksanordning (f. eks. på pedalerne), klokke, lås (du skal altid låse din cykel, når du går fra den) og lygte, såfremt du kører i lyttetændingstiden, hvilket vil sige i tiden fra en halv time efter solnedgang til en halv time før solopgang.

Regler for både gående og cyklende:

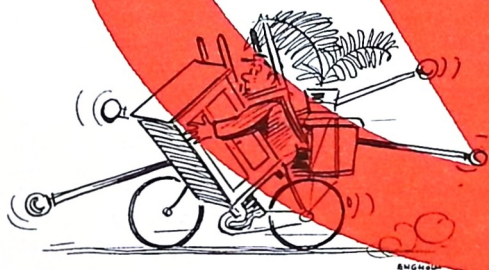
14. Alle skal rette sig efter de færdselstavler og signaler, som er opsat af politiet eller vejmyndighederne, og det er strengt forbudt at ødelægge disse tavler. Alle har ligeledes pligt til at efterkomme de anvisninger, politiet giver for at regulere færdslen.

15. Alle, der bliver indblandet i en færdselsulykke, skal, hvis det forlanges, opgive navn og adresse og eventuelt give oplysninger om ulykken. Alle, der bliver indblandet i et færdselsuheld, skal straks efter bedste evne yde hjælp til tilskadekomne.

16. Begrebet »good-turn« er jo velkendt i spejderkredse. Du kan

let føre dette begreb med dig ind i trafikken. Jeg tænker på, at du f. eks. bør have et vågent øje for de vanskeligheder, mindre børn kan have i trafikken og dernæst gøre noget for at hjælpe dem. Der er kommet et nyt slagord i trafikken, det hedder: »giv tegn med et smil«. Meningen med dette er, at alle trafikanter på en venlig, men tydelig måde vil fortælle andre trafikanter, hvad de agter at foretage sig. Et par eksempler vil sikkert belyse det klart. Lad os tænke os, at du står ved et fodgængerfelt og skal krydse gaden, du ser en bil nærme sig og har tid til at vente til den er kørt forbi. Det vil være en stor hjælp for bilisten, hvis du med et tegn vinker ham frem og på den måde fortæller ham, at du bliver stående. Den modsatte situation kan også tænkes. Du er på cykle og nærmer dig et fodgængerfelt, hvor nogle forgængere vil krydse gaden. I den situation kan du samtidig med, at du sætner farpen med et tegn vinke fodgængerne frem og gøre opmærksom på, at du selv holder tilbage. Der er ingen tvivl om, at dit eksempel vil smitte på andre trafikanter, og vi er på vej mod vejfred.

MAGASINETS DRAGEKONKURRENCE

slutter 15. oktober. Husk derfor at indsende et fotografi eller en tegning af jeres drage inden denne dag.

Rolf Krakes division afholdt sin jamborette i tiden 23. juli til 1. august på den dejlige plads ved Strandskoven syd for Køge, hvor vi havde fået stillet 6 tdr. land til rådighed af Billesborg, og samtidig fik vi af Vallø stift stillet Strandskoven og til hiken Vallø Storskov til rådighed.

Desværre måtte et Par udenlandske troppe sende afbud på grund af førermangel, men vi havde to norske troppe som gæster i lejren, der talte 250 deltagere. Det var Sandnes trop og Lejrvik trop der deltog.

ÅBNINGEN AF LEJREN

Søndag kl. 14,00 samledes særligt indbudte samt mange gæster til åbning af lejren, der foretoges af distriktschef N. V. Lundby, og efter en rundgang i lejren samledes alle

Indgangen til lejren

indbudte til kaffe i lejrens kantine, medens spejderne hyggede sig med kakao, og aftenen sluttede med lejrball inde i skoven mellem mange

Politimester Vagn Bro, Køge, holder båltaalen

høje og blev i den stille, lune aften en oplevelse, og her holdt politimester Vagn Bro båltaalen.

FORSKELLIGE KONKURRENCER

Mandag begyndte de mange indledende sportskonkurrencer, der afsluttedes om lørdagen på Køge Stadion. Men også tovtækning blev afviklet i lejren, idet vi havde et gammelt opgør med Lejrvik og skulle have klaret. Det var netop fra Haugaland Kute, hvortil Lejrvik hører, det hold kom, som divisionen

ROLF KRAKE DIVISIONENS JAMBORETTE VED BILLESBORG

måtte trække mod i Grenaa lejren om lejrmeisterskabet. Sejren gik også denne gang til divisionen.

UDFLUGT TIL STEVNS

Tirsdag var hele lejren på udflugt til Faxe Kalkbrud og var efter besøget her gæster på bryggeriet og fik skyllet støvet væk i Faxesodavand. Vi fortsatte til Rødving og Stevns Klint og Højerup kirke. Det blev til en heldagstur med mange indtryk fra Stevns.

Onsdag var helliget spydmæssige konkurrencer, og aftenen sluttede med lejrball, hvor de norske gæster underholdt og gav os et lejrball med liv og løjer. Mandag, tirsdag og fredag var helliget de mere intime gæstlejrball rundt på lejrpladserne.

24 TIMERS ØVELSEN

Torsdag startede den 24 timers øvelse mellem Sorte Henrik til Vallø og bondeføreren Søren Kanne og Niels Tolstrup og resulterede med en stor sejr til bønderne. Vi var også på besøg på Junckers Savværk i Køge og så fremstillingen af bølgebrædder. Lørdagen sluttede med lejrball og præmieuddeling, og søndag stod i opbruddets tegn, men alt i alt blev det en jamborette med mange oplevelser, og alle ønskede bare, at lejren ville vare 8 dage endnu, for nu gik det lige så godt.

S.

Djursland-divisionen afholdt henimod sommerferiens slutning en uges jamborette ved Kalø, 30 km nord for Aarhus.

En solhed fredag formiddag ankom de første sveddryppende spejdere, som efter et tiltrængt dyp i Kalø-vigens lunkne vand begyndte at stille telte op, grave huller i jorden og binde pinde sammen på kryds og tværs, og inden aften var hele lejrladsen befolket med 230 travle spejdere.

Lørdag eftermiddag var lejren færdig til den officielle indvielse, og kl. 15 gik Dannebrog til tops side om side med det finske, franske, engelske og ægyptiske flag. Skovrider Wellendorff, der var blandt talerne, døbte lejren: »Tørkelejren« og indskærpede spejderne forsigtighed med ild, da en enkelt gnist i skovbunden kunne få katastrofale følger. Da lejrens vandforsyning samtidig var totalt tørlagt, blev lejren hurtigt uofficielt omdøbt til: »Tørstelejren«. Vandproblemet blev dog snart løst ved hjælp af gigantiske vandtransporter med mælkejuger fra en nærliggende gård.

Lejren tog sig iøvrigt godt ud, som den lå der på den store strand- eng med skov på den ene side og saltvand på den anden. I den glitrende sol lå det ene hvide telt ved siden af det andet, mens den blå røg drev ud over Kalø-vigen. Lejrpladserne var rigelige forsynede med nyttige og opfindsomme lejrarbejder, ja en enkelt patrulje havde

endda fremstillet en skopudsemaskine med håndsving. Ugletroppen fra Hammel, der er lidt over ½ år gammel, havde endnu ikke haft råd til at anskaffe sig telte, men de klarede ærterne ved på negervis at bygge 4 rummelige zuluhytter af

askekæppe og halm. Dertil havde de udstyret sig med skjolde, spyd, lændeklæder, tam-tam'er o. s. v. så de var i stand til dels at bo komfortabelt og dels at sætte hele lejren på den anden ende.

Om søndagen var der forældrebeføg, mens patruljekonkurrencer og håndboldkampe løb af stabelen. Mangen en ærværdig spejderfar glemte sin ærværdighed og gav sig til at stege pandekager ved et patruljebål, og det skete også, at en moder ubemærket fik flyttet en pose mel eller en pakke margarine fra jorden op på et låg eller en tallerken. Midt på dagen blev der røre i Hammelspejdernes zululejr, hvor

DJURSLANDS DIVISIONENS JAMBORETTE VED KALØ

man efter at have spist en sommerfugleprofessor for åbent tæppe opførte en hårrejsende krigsdans. De stakkels Hammel-spejdere måtte bagefter tilbringe 2—3 timer med karskrubber og stålsvamp for at få krigsmalingen af.

Mandag eftermiddag startede lej-

En ægyptisk og dansk spejder.

rens store terrængvælselse i Mols' bjerge.

Sitting Bull's indianerstammer modsatte sig med magt regeringsstyrkernes fremtrængning i Dakota. Kaptajn Firewater havde derfor en meget vanskelig opgave med at holde stand på fortet »Three Hills«, hvis vandforsyning kun kunne ske ved udsendelse af patruljer til fjernliggende kilder. Løjtnant Popkorn var derfor på vej med undsætningsstyrker, og under fremrykningen stod han pr. kurer i forbindelse med fortet.

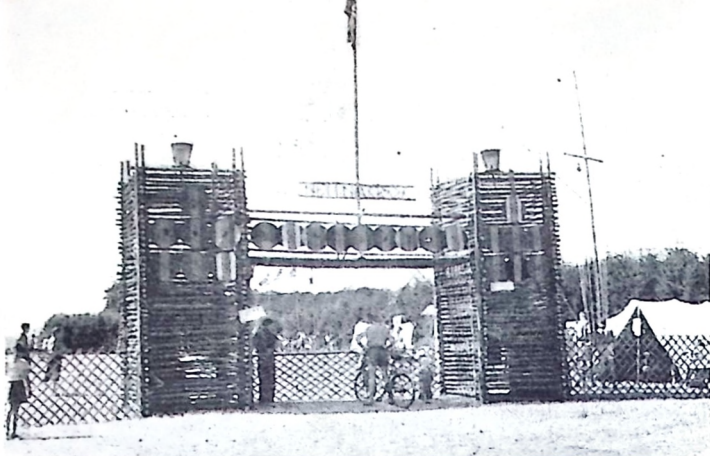
På lejrens øvrige dage var der udflugter til Rosenholm slot, Ebeltoft og Kalø ruin. Den sidste dag var der olympiade, hvor »Enkedronningen af Mesopotamien« overværede den højtidelige åbning.

Ved det afsluttende lejråbål talte Tage Carstensen om det centrale i hele spejderarbejdet — spejderloven og spejderløftet.

Da vi næste eftermiddag drog hjemad, var det med vemod i sindet. Lejren havde været så sprængfyldt med solskin, spænding og godt humør, at vi vil huske den i mange år.

Mugge.

ÅRHUS DIVISIONENS JAMBORETTE VED RATHLOUSDAL

Århus divisionens gamle jamborette-bomærke, den danske vikingelur, kom mere end nogensinde til sin ret, at divisionens anden jamborette afholdtes i dagene 29. juli—5. august. Vore hjemprydede forfædre ville have blegnet af misundelse, dersom de havde set vikingebopladsen HEITHAKROK.

Heithakrok er simpelthen det oldnordiske navn for Hedelejren i Rathlousdals dejlige lejrplads i nærheden af Odder — og navnet dækker for 8 solfyldte dage, som aldrig vil glemmes af 700 danske og udenlandske spejdere.

Bygmesteren og hans svende havde præsteret deres mesterværk, da jamborette-deltagerne Frejas dag ankom med særtog fra Århus til

den flagsmykkede Odder by og rykkede ind i Heithakrok. 3 underleire, Bjarkes Thorp, Uffes Thorp og Skjolds Thorp, ventede deres glade indbyggere, og fantasien fejrede denne dag triumfer, som vi ikke gør os håb om at overgå.

Men alt dette var kun rammen. Lejren var af virkelig international sammensætning, og broderskabsfølelsen gik som en mærkbar rød tråd gennem alt og alle. 24 danske tropper blandede sig i skøn forening med 14 frændetropper repræsenterende Norge, Sverige, Finland, Skotland, England, U.S.A., Frankrig, Tyskland og Sydslesvig. Eneste skår i glæden var, at vore hollandske spejderkammerater fra Emmen undervejs herop var ude for sygdomsuheld og måtte vende om.

»Jagten på Sveagris« var jamborettens store øvelse, som udspillede i Sondrup bakker ved Horsens fjord. Fra sin vikingesnekke gik Rolf Krake i land for at tilbageerobre sin retsmæssige ejendom, guldringen Sveagris, som var i kong Adils besiddelse. Men helt som i sagnet gik det nu ikke. Rolf Krake blev denne gang slået og måtte vende hjem med uforrettet sag.

En af de store aftener oprandt, da 200 gamle spejdere fra hele verden besøgte Heithakrok med oberst John Skinner Wilson og lord Peter Baden-Powell, en søn af vor afdøde verdensspejderchef, i spidsen. Det var deltagerne i den internationale Sct. Georgs Gildes konference, som netop afholdtes i Danmark, og både for de tidligere og de nuværende spejdere fra mange nationer blev aftenens »Kæmpesjaller« en oplevelse. Peter Baden-

Powell holdt lejrballstalen, og ved det natlige fører-ting i Valhal fortalte oberst Wilson inspirerende om verdensspejderbevægelsen.

Alt for hurtigt gik dagene i Heithakrok. — Sidste aften i Heithakrok må med: Et drønnende godt lejrball, hvor nationerne overgik sig selv — det imponerende fakkeltog gennem Odder by som afskedshilsen — og hjemkomsten igen til Heithakrok, hvor fyrfadene i portalen flammende, og hundredevis af kulørte lamper illuminerede lejren. I den stille natstid samledes vikingerne i Midgård til den betagende kærtøjdelighed.

Lege og dyster, galt på spid, kramboderne, Midgårdssormen, søkkepibe, hjælpetjenester, Valhal, Hærpilen, Fædeburet, Helsebringeren — et væld af navne genskaber Heithakrok i erindringen — men for 700 spejdere, der nu er spredt for alle vinde, vil denne jamborette først og fremmest blive husket som verdensbroderskabets lejr — en jamborette, hvorpå der bygges videre.

Runeristeren.

Højsædet i »Midgård«

Den skotske spejder har allerede fået byttet sig til et dansk spejderbålte

Ved Lillebælts blånende vande, hvor Gravenhoveds skovklædte skrænter hæver sig op imod lejrpladsen, og hvorfra man har den mest vidunderlige udsigt til Brand Sø og med Fyns kyster fortonende sig i baggrunden, her holdt Hærulf divisionen, der netop i år er 10 år gammel, jamborette i dagene fra 24. juni til 31. juni, iøvrigt divisionens første og den første jamborette i det hele taget på sønderjydske jord.

I jamboretten deltog der ca. 250 spejdere fra divisionens område, nemlig Haderslev, Kolding, Ribe, Gram, Bække, Vojens og Tofthund. Endvidere var der ca. 300 udenlandske spejdere fra England, Estland (i eksil i Sverige), Frankrig, Holland, Italien, Norge, Schweiz, Skotland, Sverige og Tyskland.

Jamboretts præsidium bestod af 9 personer, repræsenterende de forskellige egne indenfor divisionen. Præsidiets formand: oberst-

løjtnant, greve Kjeld Brockenhuus-Schack, Gram. Jamboretts leder: DC Vagn Nielsen, Haderslev. Lejrchef: DA Flint Feveile, København.

Åbningen fandt sted søndag eftermiddag på paradepladsen, og efter at FN's flag og Dannebrog var hejst fra flagbastionen, hvor en halv snes deltagende nationers flag samtidig gik til tops, talte præsidiets formand og sagde bl. a. til spejderne: Lad denne lejr blive en kappestridens og venskabs lejr, hvor nationerne mødes og lærer hinanden at kende. Glem ikke, at her i lejren gælder det mere end noget andet sted, at retten til at nyde afhænger af pligten til at yde. Hvis de kammeratskabs bånd, der knyttes i denne lejr, kan være med til at bygge en bedre verden op, vil denne lejr blive noget af en bautasten.

Ved åbningen spillede foruden Odins trops orkester fra Vojens et skotsk sækkepibe-orkester, iført deres farvestrålende kilts.

Programmet var stort og meget omfattende, bl. a.: Vikingerally, kapsejls, fodboldkampe, udflugter til Haderslev og Kolding og til Lillebæltsbroen, marchtur til Skamlingsbanken, opdageture til Christiansfeld, patruljehike rundt om Hejlsminde Nor, langtursejls, tovtrækning, svømmekonkurrencer, venskabsbål, badning, jambomik bestående af folke-dansepvisning, biograf og orkesterunderholdning.

Det skotske sækkepibe-orkester

HÆRULF DIVISIO- NENS JAMBORETTE VED GRAVENSHOVED

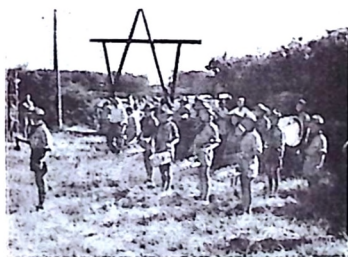
Fredag den 29. juli startedes Meta-bele-krigen, en meget spændende dyst, hvori deltog 400 spejdere. Der var udbrudt krig mellem tre syd-stater, »Kolduria« (Kolding), »Graviente« (Gravenhoved) og »Haduria« (Haderslev). Fra Graviente skulle der udsmygles et patent til en østlig stat. Kolduria og Haduria skulle forsøge at tilegne sig patentet og føre det til deres egen stat. Selv om både Gravienterne og Koldurianerne udstviste stort mod og fin taktik, blev sejren ubetinget vundet af Haduria.

Lørdag aften var der Nations-nes leirbål, som overværedes af jamboretts deltagere og flere hundrede forældre.

Efter jamboretten var de udenlandske spejdere indkvarteret i 10 dage hos de danske spejdere, hvor mangt et venskab blev sluttet for livet.

I lejrspørt blev Renfrewshire bedste udenlandske trop og Vojens den bedste danske trop. Schweiz var bedste fodboldnation med England på andenpladsen. I svømning var Frankrig bedst og Vikingeralleyen vandtes af Norge.

I forbindelse med jamboretten var der naturligvis også gudstjenester, både katolske og protestantiske.

Orkestret fra Vojens trop

Vesterhavsddivisionens første jamborette på Fanø i 1950 var så vellykket, at vi var noget nervøse for et forsøg på en gentagelse, især da optakten var alt andet end lovende. Først i januar lykkedes det os at finde en lejrplads, så indbydelserne kom meget sent ud, og det havde desuden vist sig, at de af troppene opgivne frændetropsforbindelser ikke længere eksisterede.

Til gengæld virkede de rapporter, vi fik fra vore udenlandske kontakter meget opmuntrende, da de endelig kom. Først var Warwickshire divisionen i England, og der viste sig at være så stor interesse for foretagendet, at der måtte holdes et stort møde, hvor divisionschefen, en Lord Guernsey, altså en meget fin herre, udtog deltagerne blandt de bedste spejdere. Der blev lavet en særlig kopi af divisionsens stander, som kom med til Danmark og bagefter med divisionsens hold til jamboreen i Canada.

Lønne jamborette station

Det andet gæstehold kom helt fra øen Man i havet mellem Wales og Irland, det var en skoletrop fra Douglas. Det tredje hold kom fra Ludwigsburg i Sydtykland, — de fik 4 dages ekstra ferie efter anmodning fra den danske jamboretteledelse for at komme med. Vort mindste gæstekontingent bestod af 2 rovere fra Paris.

Jamboretten lå på en slette omgivet af vestjysk plantage, 1½ km fra Vesterhavet. En lejrplads, som man skal søge længe efter herovre i disse magre og åbne egne. Pionerholdet havde gjort et virkeligt fint stykke arbejde, og da vores ekstratog fredag den 29. spyede sit brogede indhold ud på vores egen station, Lønne Jamborette Station, kunne vi marchere ind på en dejlig plads. Hurtigt byggedes de enkelte lejrpladser op, og lørdag åbnede lejren officielt ved, at der hejsedes de forskellige landes flag, hvor iblandt Isle of Man's røde flag med de tre gyldne ben nok var det interessanteste.

Begivenhederne? En friluftsgudtjeneste på Blåbjerg, Vestjyllands højeste bakke med udsigt over hele egnen var rigelig de 1½ km march værd, som vi måtte trave gennem plantagen for at komme derop. Besøgsdagen med over 1000 gæster, masser af biler, ulveunger m. m. oversteg vore beskedne forventninger, for lejrpladsen lå meget afsides. Men vi lever jo i en motoralder. Hiken, der varede 24

VESTER- HAVS DIVISIO- NENS JAM-

BORETTE I LØNNE

timer og var et Robin Hood spil, hvor alle dommerne var personer fra det engelske sagn, indledes med en indbydelse, der overbragtes heftet til en pil, der bares af en grønklædt bueskytte til lejrbalet søndag aften. Den omfattede bl. a. gæstebud hos Robin Hood selv med stegning af høne på spid, bueskydning af rigtige bueskytter i originale Robin Hood-dragter o.s.v.

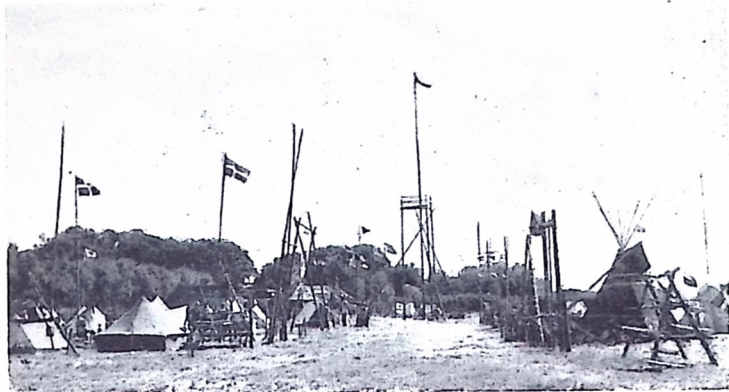
Der var glimrende kontakt mel-

Tyskerne foran deres kåter

lem de 140 danske og de 73 udenlandske spejdere. Mest i Jamboretteånd var nok 10. Douglas (Isle of Man) og 3. Esbjerg, der havde fælles lejrplads og fælles madlavning i lejren. Den danske trop, der tæller knap 20 mand, havde indkvarteret alle 24 spejdere fra frændetroppen, — fin klaret. Men også alle de andre gæster var i god kontakt med deres danske kammerater, og vi tror, det resulterer i varig forbindelse mellem mange af drenge. Vejret var strålende hele tiden, vi havde herlige badeture, og tyskerne sang og spillede på deres guitarer i måneskin. Deres kåter, — åbne telte med bål i midten på finsk facon, var interessant og maleriske. Franskmandene gjorde sig fint gældende trods det lille antal.

Vi glæder os meget til næste jamborette, det er en glimrende måde at lære hinanden at kende på. »Ugle«.

Glenternes Jubicamp 1955 afholdtes fra den 26. juli til den 5. august ved Marielyst på Falsters østkyst.

Anledningen til denne lejr var troppens 30 års fødselsdag.

Formålet var, på en festlig måde, at markere fødselsdagen ved at samle spejdere fra de forskellige landsdele samt spejdere fra Holland, England, Norge og Tyskland i en international præget lejr.

Lejren, der blev på ca. 400 deltagere, var i vinterens og forårets løb blevet planlagt af troppens egne spejdere, d. v. s. rovere og skovmænd, og havde selv sagt givet anledning til mange søvnløse nætter, men også mange muntre timer. Ialt deltog 13 rovere og 8 skovmænd sammen med tropsledelsen i lejrens tilrettelæggelse.

Omkring 1. juni var hele lejrens program endelig fastlagt, og vi udsendte lejrens agenda til samtlige deltagere. Derefter drog vi i Hamborgskoven, hvor ca. 800 træer blev fældet til lejrarbejder, og der blev

Udsigt fra tårnet — Bemærk negerhytten

samlet brænde, som derefter blev transporteret de ca. 20 km til lejrpladsen.

Omkring 10 dage før lejren drog pionerholdet afsted for at opbygge lejren — som lige netop var færdig, da de første gæster, englænderne og hollænderne ankom den 25. juli.

De øvrige deltagere ankom i løbet af den 26. juli, således at stiftsamtmand, greve Reventlow, som var formand for lejrens præsidium, kunne erklære lejren for åbnet den 27. juli.

Det første man fik øje på, når man nærmede sig lejren, var det 22 m høje tårn, hvorfra lejrens vimpel vejede. For at komme ind i lejren måtte man igennem den »kinnesiske« indgangsportal, hvorfra »Cylle boulevard« førte forbi den festlige »Negerhytte«, som rummede information, lejrpoliti m. v. til torvet, hvor »fritimerne« ofte tilbragtes i Scout-baren.

På torvet fandtes foruden scout-baren og tårnet også depot, bank og slikbod, samt badeanstalt.

Fra torvet kunne man fortsætte gennem lejren ad »Spry-avenue« til lejrpladspladsen og olympiade-terrænet, hvor der dagligt afholdtes »spejder-olympiade«, som blev vundet af Lybeck-spejderne.

Foruden »spejder-olympiaden« afholdtes der i løbet af lejren en spændende patruljekonkurrence — kaldet »The golden horse-shoe race« og en enkeltmandskonkurrence. Disse vandtes henholdsvis af hollænderne og af Herning.

Desuden var der en daglig lejr-sportsbedømmelse, som blev vun-

GLENTER- NES JUBICAMP VED MARIEN- LYST

det stort af 4. Odense. Endelig var der konkurrencer i tovrækning og håndbold. 2 aftener var der fri-luftsbiograf.

Lørdag aften afholdtes det første store lejrball under ledelse af Peter Viggo fra Fredericia. Ved dette lejrball optrådte bl. a. »gamle Glenter«, som i anledningen af fødselsdagen var samlet, med et stort udstyrsnummer (3 små soldater) hvori alle 35 mand deltog.

Søndag eftermiddag opførte troppens egne spejdere »Kejserens nye klæder« på engelsk og om aftenen var der igen stort lejrball, hvor bl. a. det hollandske cirkus »Pompe« og englænderen Bill gjorde vældig lykke.

Om onsdagen var der udflugt til Nykøbing, hvor spejderne blev modtaget af byens borgmester på rådhuset.

Torsdag eftermiddag var der af-

4. Odense trops tipt

slutningsparade med præmieuddeling og om aftenen afholdtes det sidste lejrball under englænderen Bills ledelse. Her hørte man bl. a. det internationale kor synge lejrens slagsang: »Your are the sunshine«.

Som afslutning på lejrbalet modtog hver af de deltagende troppe en standard som minde om »Jubicampen 1955« ved Marielyst.

R rejsebreve fra

Jammvare holdet #1

24. JULI

D. C. 6 Leif Viking ankom fra Bromma med 8 finner, 4 nordmænd og 52 svenskere. 9 forventningsfulde danske spejdere kom om bord, og maskinen fortsatte sin rejse via Prestwick og Gander til New York.

25. JULI—28. JULI

Efter 18 timers flyrejse landede vi, efter at have stillet vore ure 6 timer tilbage, kl. 9,25 på Idlewild Airport. De amerikanske spejdere, som har hjulpet med turens tilrettelægning, mødte allerede på flyvepladsen for at hjælpe os tilrette. Indkvarteringen fandt sted på Manhattan midt i byens hjerte. Under vores 4 dages ophold i U.S.A.'s største by oplevede i bl. a. Empire State Building, Broadway, Times Square, Radio City Music Hall, der er verdens største biograf med 6.000 siddepladser, Frihedsgudinden, og vi spiste middag med kendte danskere på den danske restaurant.

29. JULI

Kørte i vore 2 chartrede Greyhound busser til Washington D. C., besa på vejen Philadelphia. Næde Washington kl. 17,00 og kørte straks til aften hos ambassadør Kaufmann, senere på aftenen tog vi til forlægnen — en meget stor militærbase »Fort Myer«.

30. JULI—31. JULI

Opholdt os i Washington D. C., hvor vi bl. a. så Det Hvide Hus, Capitolet, mindesmærker for Washington, Lincoln, Jefferson, National museet, den ukendte soldats grav samt besøgte Mont Vernon, George Washingtons fødested.

1. AUGUST

Tilbragte et par herlige dage på en ranch i bjergene ved Piedmont, hvor der var både swimming pool og tennisbaner, spiste grillstegt bøv

med majscolber. Om aftenen lejr-bål, mens ildfluerne glimtede i mørket, cikaderne sang og fuldmånen kastede sit lys over indianernes gamle jagtmarker.

2. AUGUST

Kørte fra Piedmont til Charlottesville, hvor vi blev indkvarteret på en 300 tønder land stor amerikansk spejderlejr »Camp Shenandoah«.

3. AUGUST

Fortsatte over Charleston, hvor vi

spiste frokost, til Cincinnati, hvor vi ligesom i Charlottesville blev indkvarteret i en amerikansk spejderlejr »Camp Edgar Friedlander«.

4. AUGUST

Besøgte straks om morgenen lejrens pragtfulde swimming pool. Derefter kørte vi til Cincinnati, hvor vi så det store, imponerende bibliotek samt en stor fabrik for konfekt og siden den nye banegård. Om aftenen var vi inviteret i det lokale tivoli »Coney Island«, hvor

hver mand fik en dollars til at more sig for.

5. AUGUST

Startede på en bustur på 600 km (lige så langt som fra København til Esbjerg og retur) til Geneva, ca. 40 miles fra Chicago. Vi havde her et meget stenningsfuldt lejr-bål, hvor vi oplevede de gamle indianerdanse.

6. AUGUST

Besøgte Chicago og besa her bl. a. et af verdens største varehuse,

Marshall Field & Co. Siden var vi gæster ved en strålende middag i en svensk klub.

7. AUGUST

Ankom til »Camp Lowden« på den anden side af Chicago, hvor vi bl. a. traf den dansk-amerikanske spejderfører Knud Nielsen samt dennes søn Peter. Om aftenen var vi til et stort amerikansk lejr-bål, der ligeledes indledtes med gamle indianer-ceremonier.

8. AUGUST

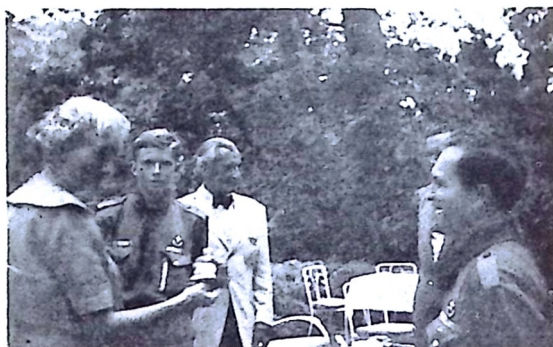
Kørte fra lejren over La Crosse til Minneapolis, de sidste 30 miles langs Mississippi, og er nu ankommet og indkvarteret på et amerikansk førertræningscenter »Camp Tonkawa«.

Var en eftermiddag og aften inviteret til rigtig amerikansk selskab af dansk-amerikanere i Minneapolis med vicekonsulen i spidsen.

I overmorgen er vi af en dansk-amerikaner Aksel Nielsen (Chicago) inviteret til dennes ranch og tilbringer derefter et døgn som hans gæster her og på en 1800 tdr. land ny spejder-camp tilhørende spejdercouncil for Minneapolis og St. Paul. Lejren koster ca. 500.000 dollars at anlægge (3½ mill. danske kr.), og det er åbenbart en nem sag at skaffe disse penge.

Herefter bliver vi kørt direkte til Duluth, hvor vi atter støder til resten af holdet.

Øverst: Det danske hold foran Det hvide Hus. — Fra den danske lejr i Camp Edgar Friedlander.
I midten: De to Greyhound busser turen foregik i foran Capitol. — Ved modtagelsen hos ambassadør H. Kaufmann og frue.
Turens leder, DC Carl Pfeil, ses til højre.
Nederst: Monument til minde om faldne amerikanske soldater. — Frihedsgudinden. — FN's bygning.

TOGTET TIL EN ØDE Ø

Usædvanlig sommerlejr i Erik Menveds trop

En fredag aften samledes 4 patruljer i tropen: Bulldog, Glenter, Spætter og Pirater, hos deres patruljeførere med fuld oppakning, klar til 8 dages sommerlejr. Her skulle de holde sig klar ved telefonen fra kl. 18,00 til »hurtig udrykning«. Efter ca. een times ventetid blev patruljerne pr. telefon alarmeret enkeltvis med kendeord og fik ordrer til at stille forskellige steder i byens udkant. Her blev de kort efter afhentet af private biler fra oplandet og kørt af forskellige omveje til Snaptun havn, hvor de fik udleveret proviant til eet døgn og ordrer til at slå lejr på Hjarnø, klar til oprydning med en times varsel.

Lørdag middag skete opbruddet, og i en stor stenfisherkutter blev alle drengene sejlet med »ukendt« mål, med ukendte opgaver til en stor ø. Efter ankomsten til øen blev alt bagage plus proviant til 5 dages selvforsyning kørt tværs over øen i en stor lastbil til udskebningshavnen for rejsens egentlige mål — en ukendt ø, som vi desværre ikke her i artiklen kan røbe navnet på.

Søndag aften startede man så mod rejsens egentlige mål, den ukendte ø, i en stor havfisherkutter med en jolle efter. Spændingen var stor, ingen kendte øens navn

eller placering. Det eneste, man var klar over, var, at togtet ville tage 4, ja måske 6 dage, alt efter vejrforholdene.

Efter to timers sejlads i åbent hav ankrede man op uden for kysten af en lille ø, ca. 1 km lang, og alle blev sat i land ved hjælp af den lille jolle. Snart tøffede fiskerkutteren og jollen hjemad igen, og tilbage stod i tussmørket 20 spejdere og deres fører overladt fuldstændig til sig selv i mindst 4 døgn. På bredden lå drengenes personlige udrustning samt de tilsømmede proviantkasser med proviant til 5 døgn og et ølanker med drikkevand, i det tilfælde, at øens kilder skulle være udtørret. Selve provianten bestod af ialt 150 dåser konserver, kondenseret mælk, pålæg og kød etc. samt 25 flasker saft, havregryn, mel, sukker og margarine etc. samt fiskegrejer. Foruden havde en læge udrustet »ekspeditionen« med et helt lille »nødhospital«.

Teltene blev rejst, der blev tændt bål, og det første varme måltid blev indtaget, inden man gik til ro. Der blev dog forinden udsat nattevagt. To og to skulle drengene på skift patruljere øen rundt. En runde tog ca. en time, så alle kunne nå at få deres tørn i løbet af natten.

En ekspedition udsendes.

Mandag morgen kl. 7,00 blev drengene purret ud, og eventyret var i gang. En ekspedition blev sendt ud for at søge efter ferskvand, hvilket mislykkedes. Man fandt ganske vist tre kilder, men de gav hver een liter vand, og så var de alle udtørret. Havregrøden blev derfor kogt i havvand, saltvand, men hvad, det sparede jo kun på saltbeholdningen! Drikkevandet blev derfor med det samme sat på ration, hvilket ville sige, at hver mand pr. dag fik udleveret 1 dl vand om morgenen til fortynding

Mod ukendt mål.

af den kondenserede mælk, og 2 dl vand til frokost og 2 dl til aften til fortynding af dagens saftation eller til the. Ialt blev der ikke over ½ liter vand pr. mand om dagen. Den første dag var det hårdt, men efterhånden gik det ganske godt, specielt når man ikke drak vandet direkte, men først gurgledede halsen.

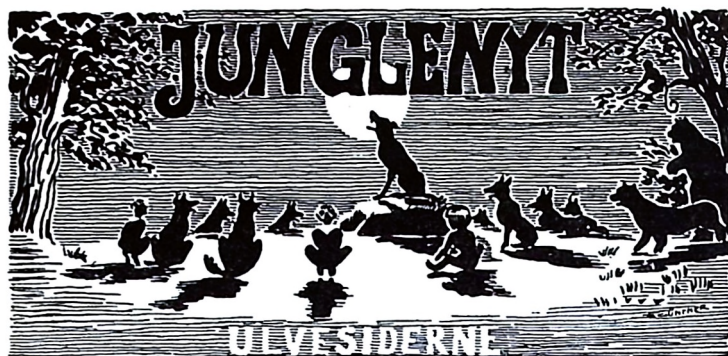
Dagligliv på øen.

Dagene gik med ekspeditioner rundt på øen, der hver dag bragte nye oplevelser. Øen havde et meget rigt dyre- og fugleliv, vilde kaniner i hundredevis, ænder, måger, fasaner, hejrer o. m. a. Selve øens inderste var bevokset som den bedste uigennemtrængelige savanne, kun brudt af et fantastisk net af dyrestier. Ganske vist var der forskellige vandhuller, men vandet var ikke drikkeligt.

Vejret var fint og dejlig varmt indtil onsdag morgen, hvor en »tyfon« i over to timer rasede over øen. Teltpladsen stod snart helt under vand, og man kæmpede en brav kamp for at holde teltene på jorden, hvilket lykkedes. Efter denne »skulle« fortsatte havet med at vise tænder i et par dage, hvilket bevirkede, at hjemturen blev udsat een dag — og selv denne udsættelse bragte drengene en vippetur under den sidste etape af sejladsen til Jylland, som de sent vil glemme. Da man kom over til fastlandet, var alle våde fra inderst til yderst, og alt tøj måtte hænges til tørre, dog havde ingen ofret til »Kong Neptune«, »måske« nok fordi man i denne sommerlejr, om ikke andet, havde lært at sætte stor pris på »mad og drikke«, og uden den duer selv Erik Menved spejderne ikke.

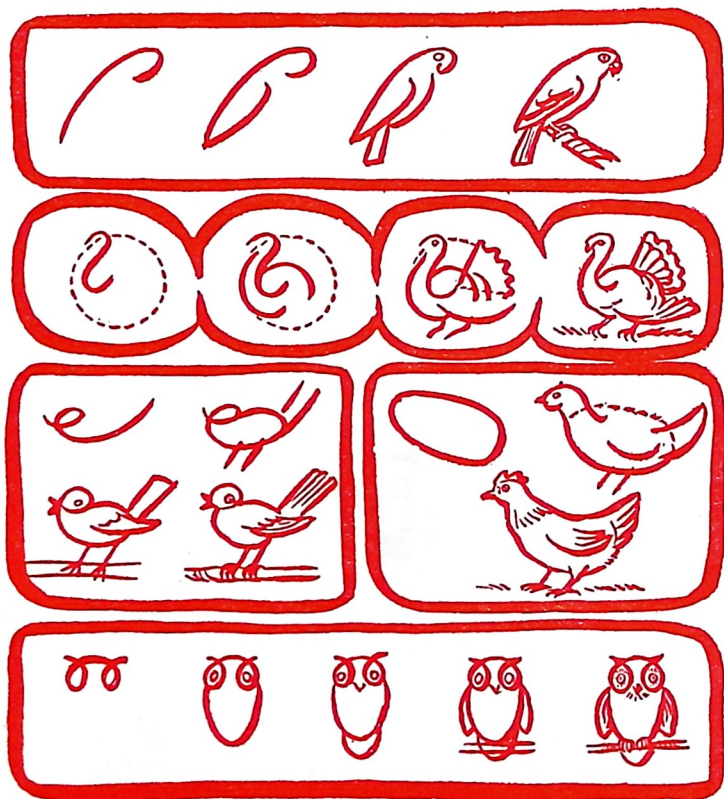

Dagligliv i lejren.

Vi lærer at tegne

Fugle

Alle tolv

Fox, BF Helge Kragh,
Puk, BF Nicolai Munch,
begge fra 3. Holte fl., Geels Ulve,
Dingo, BF Arne Andersen,
Bingo, BF Per V. Nielsen,
Rama, BF Leif Mortensen,
alle fra 1. Østerbro flok.

Tegning

Vi har tidligere her under junglenyt talt om, at det slet ikke er så svært at tegne, som mange mennesker går rundt og tror. Vi har også fået det bevist ved de tegnninger, som vi har modtaget til jeres sider. Sidst har vi fået en fin tegning fra Darzee, Skovulvene, 5. By. Desværre har vi ikke plads til at bringe den her, idet vi gerne vil vise jer, hvor let I kan tegne fugle. Du vil hurtigt opdage, at det går let med at tegne disse fugle efter, og så kan du begynde på egen hånd. Hvis du sender din bedste tegning ind til os, så må du huske, at den skal være trukket op med blæk eller tusch, for ellers kan vi ikke få den med i junglenyt.

Kender du junglens dyr?

Baloo. Det var Baloo, den søvnige, brune bjørn, der lærer ulveungerne junglens lov, gamle Baloo, der frit kan komme og gå, hvor han lyster, fordi han kun søder nødder, rødder og honning.

Fortsat fortælling af PETER TINI . Tegninger: THORA LUND

Strandingen ved Haresø

Skipperen tabte dog ikke hovedet. Han vidste, at der i farvandet deromkring fandtes en del småøer, som ganske vist var ubeboede, men som dog ville betyde en sikkerhed for dem. Han satte skudens ganske lille jolle i vandet og sprang selv ned i den.

Han medbragte en masse nøgler fiskenetgarn, af hvilket han fæstede en ende i sin fiskerbåd, for på den måde at holde forbindelsen med sit skib i den tætte tåge. Så roede han ud i det skumle farvand for at finde land. Da han havde roet i nogen tid, opdagede han også, at der lå en lille ø, tæt begroet med krat, men iøvrigt helt fri for mennesker, hvorimod der var meget vildt og fugle. Der faldt en stor sten fra den gode fiskers hjerte, for nu kunne han da få sin ladning i sikkerhed.

Hurtigt roede han tilbage til skibet, idet han fulgte tråden, han havde ladet følge efter sin jolle, det viste sig også at være en god hjælp, da det ellers havde været næsten ugørligt at finde tilbage til det forliste skib. Nu gjaldt det om at få bragt flokken over til den lille ø. Men det gik langsomt, for der kunne kun være 2 ad gangen i den lille jolle foruden ham selv; han satte dog fuld kraft på med at ro drengene over på øen.

Den forliste fiskerbåd huggede slemt frem og tilbage mod det gamle skibsvrag, og da der kun manglede 3 drenge og de to voksne førere, og mens skipperen var ovre

på øen, begyndte fiskerskuden at synke, idet dens kahyt fyldtes med vand fra skibssiden. Mus fandt i en fart nogle redningsbælter i en kiste, der stod i fiskerens kahyt. Dem iførte hun drengene og sin hjælper samt sig selv. Med et sug og et skvulp vendte fiskerbåden sig om på siden, hvorpå den forsvandt ned i dybet. Kun lidt løst gods og de 5 tiloversblevne på fiskerskuden blev flydende i vandskorpen. Mus havde i farten bundet et reb mellem dem alle sammen, således at de ikke

kunne drive væk fra hinanden. Det gjaldt nu blot om så vidt muligt at blive på stedet, til fiskeren kom tilbage med sin jolle.

Det gjorde han også et øjeblik efter, han havde pludselig mærket et voldsomt ryk i den ledetråd, han stadig havde haft mellem sig og skibet. Tråden var bristet, så fiskeren var næsten klar over, at katastrofen var sket. Han fik nu to af drengene op i sin jolle, medens den tredje dreng og de to førere ved hjælp af deres line blev trukket efter ind til den lille ø, hvor nu hele flokken var blevet bragt i land.

Alle var reddet, men situationen var jo ikke særlig gunstig. Øen lå langt ude på havet uden gnist af forbindelse med omverdenen. Flere af drengene var blevet våde af roturen. Proviant udover lidt levninger fra frokostpakkerne havde man ikke, og tågen lå stadig tæt omkring alt. Men livet havde de jo alle reddet, og det var dog det vigtigste.

Da ulveungerne havde opdaget, at faren var drevet over, syntes de, som de raske drenge de var, at det var et rigtigt sommereventyr. På den lille ø fandt de midt inde i krattet en lille slette, der var som skabt til en lejr, men telte havde de ikke. Det gjorde dog ikke noget. Mus satte de tre bander til at bygge hver en hytte, hvortil der

var glimrende materiale, dels var der bregner og siv, og dels masser af kvas og kviste. Førerne byggede sig også en lille hytte. Alle hytter lagde de i ring omkring en bålplads, hvor man snart fik et bål til at brænde lystigt. Det kan nok være, fiskeren gjorde store øjne, da han så, hvorledes arbejdet gik fra hånden for drengene og deres to frøere.

Nu meldte der sig et nyt spørgsmål, nemlig sulten. Hvor skal man få mad fra. De par stykker, der var tilbage fra frokosten, foreslog intet. Her fandt fiskeren på råd, han fortalte dem, hvad drengene ellers allerede havde set, at øen var fuld af vilde kaniner. Han fik hurtigt fremstillet nogle snarer af fiskegarn, og så lod han ulveungerne jage de små kaniner lige ind i snarerne. Det var ikke nogen dyrevenlig metode at fange dyr på, men

nød bryder alle love. Snart havde man 8 dejlig fede kaniner, som blev spiddet på gaffelgrene over bålet under Mik og Mus' kyndige vejledning. Endelig fandtes der på øen flere vilde kirsebærtræer, af hvilke man plukkede herlige sorte kirsebær. Det blev et pragtfuldt måltid. Ud på aftenen lettede tågen. Efter et kort lejrbaal blev drengene, der var dygtig trætte ovenpå den bevægede dag, beordret til ro i hytterne, hvor de sov på tørt kvas og afrevet tørt græs. Bålet midt mellem hytterne kastede varme ind i hytterne.

Da tågen var helt lettet, kunne man se lysene fra Sjælland glimte langt ude i det fjerne. Da fik Mus den idé at tænde bål på en lille høj tæt ved kysten, hun fik tændt et rigtigt flammende bål, der kunne ses langt bort. Ved hjælp af flere regnfrakker fik hun lavet et stort

sejl, som hun og Mik kunne holde for flammerne og skiftevis fjerne og holde for ildskæret. Med dette blev de to ulvefrøere ved med at lave blinksignaler ind imod land. Samtidig holdt de skarpt øje med fastlandet, og pludselig var der et lys, som blinkede på land som svar. Mus signalerede: »Vi sender på morse.« Fra landet blev der svaret: »Forstået.« Så signalerede Mus uendelig langsomt, men tydeligt, ved at holde sejlet længe eller kort tid foran flammerne: »Ulveflokkene er i god behold her på øen, send hjælp i morgen tidlig.« Det lykkedes hende at blive forstået, og i godt humør og med let hjerte gik de to frøere til ro, medens alle drengene som trygt på deres ikke særlig bekvemme leje. Fiskeren, der var imponeret af de unge mennesker og deres dygtighed, blev siddende ved lejrbalet rygende på sin snadde.

Apropos DRAGER

MED DRAGE I DRONNINGLUND

Arkitekt Poul Henningsen fortæller i »Vi flyver« bl. a. følgende:

»Jeg byggede en kassedrage på herregården Dronninglund i Vendsyssel. Vi brugte den til en god sport, at gå dragetur. Det gjaldt om at spadserere med dragen trods alle forhindringer, huse, træer, telefontråde og meget andet. Skulle vi over telefonledningerne, bandt vi først dragen, så skød vi enden af snoren over med bue og pil, gik over på den anden side af ledningerne og holdt fast, og så slap vi dragen løs igen. En drage kan ta' 10—20 m snor i én mundfuld. Den svæver og sejler bare med vinden uden at synke ret meget. Men gå aldrig dragetur i tordenvej eller sæt drager op i nærheden af ledninger i regnvej. Det var ganske vist på den måde, Franklin opfandt lynaflederen, for han kunne trække gnisterner ud af den våde snor. Men det er livsfarligt.

På en tur skulle jeg føre den store kassedrage ind gennem en høj, smal klippet lindeallé. Vinden bar gunstig lige i alléens retning, men små svingninger bragte alligevel snoren ind i grenene, snart til den ene side, snart til den an-

den. Jeg måtte hale og fire og lirke og havde snoren om livet. Da jeg tilsidst landede dragen flot på plænen foran slottet, faldt samtidig det nederste af min jakke af, skåret over efter en streg. Det var snoren, som havde brændt tøjjet igennem.

I august var der stor familiefest på Dronninglund, og som en overraskelse satte jeg første gang den store kassedrage op med fyrværkeri.

BOGHYLDEN

P. H.s Dragebog for børn

fra 8—128 år.

(Chr. Erichsens forlag - kr. 9,75).

Hvis du i sidste nummer af Spejdernes Magasin læste artiklen om drager og har fået lyst til at vide mere om drager og dragebygning,

så henviser vi gerne til ovennævnte bog, som lige er udkommet. Bogen fortæller om mange forskellige slags drager, og den er forsynet med et væld af letfattelige tegninger, og så har Poul Henningsen i øvrigt fortalt på morsom måde i bogen.

Kortfattet første-hjælp for vejfarende.

5. udgave ved Vilh. Aalkjær og Holger Rud. (Gyldendal. — kr. 5,50).

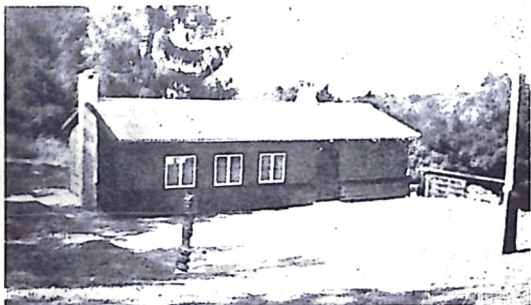
I fiks lommeformat foreligger denne udmærkede bog med 61 billeder, der i mange tilfælde bedre end ord fortæller, hvordan man skal gøre i bestemte situationer. Foruden de egentlige trafikulykker omtales andre ulykkestilfælde og pludselige sygdomstilfælde.

FORSIDEBILLEDET

viser DC Leif Hernø og rover Niels Marholt foran statuen af Abraham Lincoln i Washington. Billedet er taget af Henrik Marholt, som også har taget de billeder, der vises side 152.

SPEJDER TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

1. Fredensborg trop får egen hytte.

Det er vist nok første gang, I hører om, at der findes noget, der hedder 1. Fredensborg trop; men nu er tiden kommet, da vi vil oplade vor røst, thi noget epokegørende er hændt i vor trops historie: Vi har fået egen hytte.

I mange, mange år har vi mere eller mindre målbevidst arbejdet frem imod dette mål, og endelig den 26. juni i år kunne vi holde indvielse.

Selve arbejdet med bygningen har stået på i et par år, og mange er de mennesker vi skylder tak for en håndsrekning, især har vort tropsråd vist et utroligt initiativ, og

skønne og givelser, i byens umiddelbare nærhed. Den rummer et stort mødelokale (6 × 9 m) med pejs, et førerværelse (4 × 3) med nedgang til kælder og opgang til loftet, og et køkken (2 × 3) med komfur og indlagt vand. Vi må ikke glemme at fortælle, at der er elektrisk lys — ude som inde.

For tiden arbejdes der på et lille hus bagved tropshuset, og når det engang bliver færdigt, vil vore ønsker om luksuriøse sanitære forhold være opfyldt, idet her indrettes vaskeplads (brusere) og toilet.

Vi har i år været på sommerlejr i »Killabada« ved Immeln sø i Sverige. I lejren deltog 24 spejdere, og den formede sig for den første halvdels vedkommende som en vildmandslejr. Troppen var delt i to stammer (Kimberne og Kipparskerne), der levede under primitive forhold (boede i selvavede hytter, spiste plankefisk, som de selv havde fanget, byggede tømmerflåder af træer, de selv havde fældet o. s. v.), alt imens de bekrigede hinanden på det grusomste.

Denne halvdel sluttede med en hike, fra hvilken vi gled ind i den alm. trops standlejr med spændende konkurrencer, nat- og dagsløb,

idrætsdag, udflugter og meget andet. Den 21. juli vendte vi hjem fra 9 prægtig dage, hvor vi rigtig havde prøvet alle spejderlivets fornøjelser og besværligheder.

3. Aabenraa trop

har i år gennemført sin sommerlejr som en spændende kanofærd ned ad Gudenåen fra Tørring til Foldbækkær ved Silkeborg.

Efter 5 dages sejlads med afstikere til bl. a. Øm klosterruin og Himmelbjerget, gik troppen i land ved Foldbækkær og tilbragte her 3 dage i standlejr, hvor man nød lejrlevets glæder i fulde drag med badning, besøg i Silkeborg, natøvelse m. v.

SOMMERLEJR TIL SKOTLAND

En Skotlandstur er altid en begivenhed, som sætter spor i en trops historie. Tidlig torsdag morgen den 30. juni ankom 1. Søborg trops spejdere til Københavns hovedbanegård, og dermed var et vigtigt kapitel afsluttet i 1. Søborg trops 37-årige historie.

33 søborgspejdere havde i halvandet år før rejsen sparet penge sammen til dækning af lejrkontingent, 270 kr., enten ved byplads, sparemærker eller ved andre former for opsparing.

DC Gudmund Ullerup taler ved indvielsen

Skotlandsturen begyndte torsdag den 16. juni, og varede til torsdag den 30. juni.

I Skotland besøgte troppen de skotske storbyer, Edinburgh og Glasgow, var på bustur til Loch Lomond, igennem Glencoe til Fort William, derfra til Corpach, en lille landsby ca. 3 miles udenfor Fort William, hvor vi gjorde ophold i en skotsk spejderhytte.

Under opholdet besteg skovmændene, PF'erne og patruljeassistenterne Storbritanniens højeste punkt »Ben Nevis« (1343 m).

Overalt, hvor vi kom frem, mødte vi stor hjælpsomhed, især fra engelske og skotske spejdere, som i forvejen havde arrangeret rejse, lejrplads, indkvartering o. s. v. til fuld tilfredsstillelse for troppen.

Alt i alt blev Skotlandsturen en begivenhed i 1. Søborg trops historie, en begivenhed, som vil blive drøftet til patruljemøderne og tropsmøderne i det nye spejderår.

KON-TIKI

(fortsat fra juni-nummeret).

Jeg fortsætter, hvor Jens Skovmand (ham der fik ideen til KON-TIKI konkurrencen) slap.

Patruljerne er på opdagelse i hovedjægerens land, da KON-TIKI's beredne sendebud opsøger dem og overrækker dem en håndskreven pergamentrulle, hvori han beder dem lave en tømmerflåde, der ken besejle de store have. (Dette var optakten til sommerlej-

KON-TIKI på Mossø

ren, og pergamentet blev overrakt hver enkelt spejder på hans bopæl).

Vi drager nu straks afsted (til Rold skov) til egnen omkring Cal-lao i Peru, hvor vi straks (med til-ladelse af Jens Hvass) går i gang med at fælde de fornødne træer til flåden (en trop franske spejdere træder nu ind i billedet og gør re-sten af sommerlejren endnu mere spændende, bl. a. ved at »hugge« nogle af vore træer). Incaerne, der nu er klar over, at vi er allerede med KON-TIKI, angriber os stadig med giftige pile med advarsler mod at fortsætte. Incaerne (de franske spejdere) er endog så dristige, at de overfalder vore vagtposter om natten.

Flådebyggeriet fortsætter dog, og vi øver os i bueskydning, træklat-ring, redningsrebkast, udholden-hedsløb m. m., så vi kan stå vel ru-stede, når KON-TIKI kalder.

Pludselig duk-ker KON-TIKI's sendebud op igen, nu med ordre til at begive os af-sted (HIKE) for at opsøge ham selv. Efter man-ge anstrengelser (turen gik til Rebild Bakker, Tingbæk kalkmin-ner og videre til en skøn HIKE-plads i Rold skov), når vi frem til KON-TIKI's ypperste-præst, hvor vi bl. a. bliver udsurgt

om meningen med at være spejder.

Hver patrulje får nu udleveret et kort med ca. 400 m² »ingenmands-land« — indenfor dette område skal vi finde KON-TIKI. Det lyk-kes, og han føres straks ombord på den færdige flåde, hvorefter vi sej-ler ud på det store hav (Mossø ved Mosskovgaard skovridergård).

Bellahøj trops eventyrlige KON-TIKI færd er slut, efter mange må-neders slid har vi indskrevet vort navn i historien — vi frelste KON-TIKI, solens søn, fra de frygtelige Incaerne.

Poul.

Richard Løvehjerte trops sommer-tur til Ivö, Sverige, 1955.

Mandag den 27. juli startede 20 mand fra Richard Løvehjerte trop, Amagerland divisionen, med fuldt pakkede cykler fra Sundbyvester Plads og kørte til Tuborg havn, hvor vi gik ombord i Landskrona-båden. Fra Landskrona gik turen op over SÖDERASEN, hvor vi før-ste gang slog lejr i de mest herlige uberørte omgivelser, vi kunne godt mærke på farten, at vi cyklede op-efter, vi kom op på punkter mel-lem 225 og 250 meter, og bakkerne var stejle.

JEG SAGDE BLOT

Det er da ingen kunst at gå over den tovbros!

Klemmerne smøres
— frokosten er snart klar

Vi kom forbi den store militær-flyveplads Ljungbyhed, hvor vi så en masse af de kendte svenske jettflyvere, de såkaldte »flyvende tøn-der«. Videre gik det forbi den fra filmen »Landevejskroen« kendte kro »Spängen«, hvor vi forøvrigt hoppede i åen og fik os et herligt forfriskende bad.

Nu kom vi til de fra Danmarks-historien kendte steder fra Gønge-og Snaphanetiden i de vældige skove med kæmpemæssige klipper, vi slog her lejr ved en stor kæmpehøj fra bronzealderetiden med nogle vældige klippe- og stensamlinger.

Vi savnede, hver gang vi skulle grave affaldshul, at vi ikke havde været så fornuftige at tage et elektrisk bor med, som jord- og betonarbejderne bruger.

Den tredje dag kom vi til Broby, hvor der er et Gøngemuseum med de gamle våben og dragter fra den tid, og ligeledes er der de gamle, lave huse. Det var en dame, der viste os rundt, og hun sagde, at hun var direkte efterkommer af een af de kendte Gønger, som var nævnt på en stor mindesten, her stod også Svend Povlsen nævnt, og svenskerne siger, at han ligger begravet i Immeln, og i Danmark siger man, at han er begravet i Sydsjælland. De er meget stolte derover, at være efterkommere af Snaphanerne, eller som vi siger Gønger.

Endelig nåede vi vort mål, IVÖ, hvor vi havde standlejr i fem dage, et herligt, uberørt sted med nogle dejlige skove, hvor vi kunne fælde de træer, vi ville bruge til at lave lejrarbejder af, vi fik allesammen lært at bruge øksen rigtigt. Vi havde også en natøvelse, hvor patruljerne var Gønger og vore skovmænd var svenske kurerer, på vej fra Stockholm til Tyskland med en større pengesum for at købe en landsknægthær, der skulle knuse gøngeoprøret i Skåne, men de nåede

DYD · DAVD · TIL · FÆR · S · SIDA

VÆBDERE

5. Odense — Set. Georgs trop
PA Palle Schoppe
Ib Jørgensen
Per Halbro
1. Østerbro trop
PF Peer A. Andersen
Kongsvang trop
PF Poul Baadsgaard
Christiansen

- PF Torben Riis
PF Lars Møller
PA Bent Hvalby
PA Walther Andersen
1. Skaarup trop
PF John Dam Hansen
1. Søborg trop
Jesper Bohn
Mogens Hartmann
Palle Grøsted

VANDRINGER

- 100 km
1. Vinderup trop
PF Leif Jensen
PA Niels Erik Thorn
1. Søborg trop
PF Carl Djurhuus
Ingolf Leibølle
Claus Eriksen
Per Christensen

- 75 km
1. Køge trop
PF Leif Rasmussen
PA Sven Larsen
John Lund Larsen
John Larsen
John Jensen
Mogens Gail

1. Vinderup trop
PF Peter Wernberg-Møller
PA Villy Pedersen

- 60 km
2. Østerbro trop
PF Leif Lieberoth
PA Søren Bech
Søren Bork
Erik Gilvad

RIDDERE

1. Langesø trop
PF Carl-Oscar H. Svendsen
Kongsvang trop
SM Bent Almskou
1. Østerbro trop
SM Søren Svejstrup
1. Søborg trop
PF Carl Djurhuus

ikke så langt. Vi var på patruljevandring op til øens højeste punkt og til et stort bjergværksbrud, hvor der blev udvundet kaolin, og så badede vi i Ivösjöen, hvor der var en dejlig strandbred, og hvor vandet var så friskt. På Ivö ligger den kendte Lundærkebiskop Andreas Sunesøn begravet under den gamle kirke, som er mærkelig indrettet, idet kirken er nærmest i kælderen, vel nok fordi den i gamle dage var en fæstning.

Et kombineret komfur- og anretterbord

På hjemturen så vi Lund domkirke med det smukke klokkespil og krypten med de gamle ærkebiskoppers kister, vi fik brugt vore sidste svenske penge, og inden længe var vi atter i Landskrona, hvor båden lå ventende, og så skulle vi igen køre i højre side af vejen, godt trætte, men en begivenhedsrig oplevelse rigere. Falk, Løvepatruljen.

Nu vil Skaarup trop have sin egen hytte. Foreløbig er den jo ikke kommet så langt, men I skal snart høre mere.

REDAKTØREN

beklager, at der ikke blev plads til alle de indsendte bidrag til SPEJDER-TIDENDE. De vil komme næste gang.

har højtflyvende planer for tiden — han bygger nemlig drager.

DEPOTETS OKTOBER TILBUD

Se i næste nr. af „Magasinet“
Sweaters, skibukser, skistøvler

VARME BUKSER

Til spejdere:

	livvidde:	70	72	74	76	voksne
Fløjl:	uniformsfarve:	25,50	26,25	27,00	28,00	30,00
Uld:	Wilsonbukser:	33,00	34,50	36,00	37,50	41,00

Til ulveunger:

	livvidde:	64	66	68	70	72
Fløjl:	mørkeblå:	23,25	24,00	24,75	25,50	26,25
Uld:	Holmensklæde:	21,50	22,50	23,50	24,50	25,50
	m. foer + 4,00					

Den nye spejdersko

af juchtenlæder med greyhound
såler, er den bedste sko til spej-
der- og skolebrug]

størr.	31-33	43,50
—	34-36	48,50
—	37-39	53,50
—	40-42	58,50

SVÆRE SKO

Spejder vandresko

af kraftig fedtlæder med greyhound
såler - 90 dages garanti for gen-
nemslid

størr.	33-36	42,50
—	37-39	46,50
—	40-43	50,50

Til konfirmationen

Spejdertelegram	0,50
Seglmærker:	
Spejderlilje, guld el. sølv pr. æske (35 stk.)	0,50
Bordkort:	
m. fransk lilje	0,15

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Red.: Kommunerører
J. E. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg
Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sørg

NORRE FARIMAGSGADE 39
København K, telf. Palæ 4528
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Ålborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370
Århus: Frederiksgade 69, telf. 8 36 12
Depotet er korpsets egen forretning
og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Frydendalsvej 32, København V
Telefon VE 3688
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12
Begge blades ekspedition:
Korpskontoret